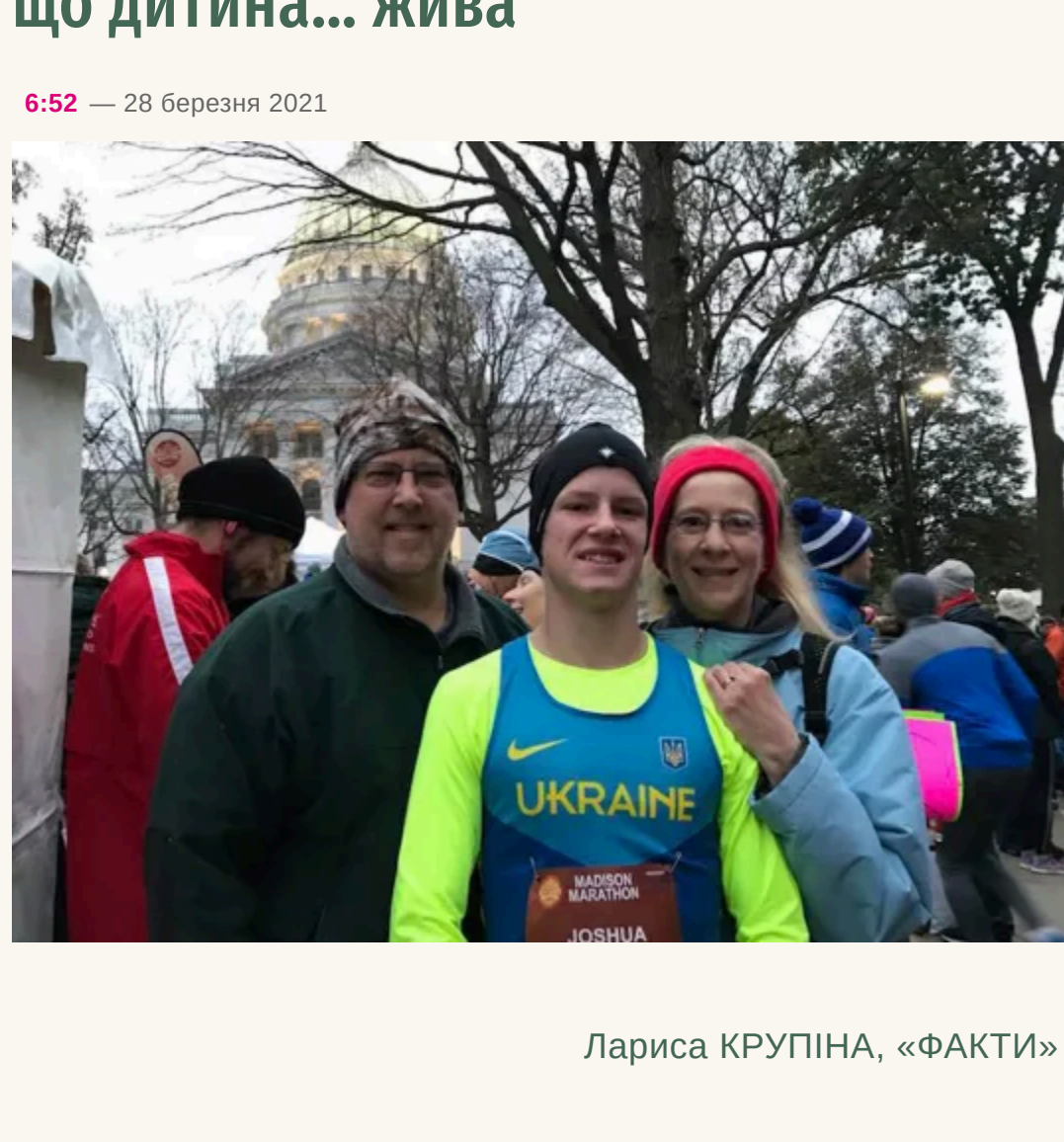


Останні новини

- 14:08 Човпаня по-японськи: гості говорять лише на дві теми
- 14:08 ЧС-2026: результати та відомості про матчі, розклад телепередачі в Україні
- 14:08 «Я б ніколи не обралила»: Селена Гомес пояснила непорозуміння з Тейлор Свіфт
- 14:08 Звернути на це увагу, куди: купуючи мед, такі ознаки мають викликати занепокоєння
- 14:08 США готували удар по Ірану з захопленням урану, що зупинило операцію
- 14:08 Желе із сметанни кремом: десерт, який світиться всіма барвами
- 14:08 Розширення Євросоюзу: одна з найбільших історій успіху стало відомо, коли почнуться переговори про вступ України до ЄС

«Як жити без синочка?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батьво, приховавши, що дитина... жива



Лариса КРУТИНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначать 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

... «Царство небесне могому синочку» — плакав Петро. Він уже дев'ять років безпробудно спить на поминальному столі на газетці була рідна нехитра закусь: сало, солоні огірки, квасоля. Другу співчутливо зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як квадана-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Серьогою ... Як жити-то тепер будемо без синочка?» — «А поховали де?» — «Та вони в життєвому будинку сказали, що самі її поховали». Так і не побачив Яночку, — журився, не мручиючи оком, невщипний батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий...»

— Так, влаштував він той спектакль з поминками... — зітхала мешканка Луганська Лариса Сороходо. — Свій же мене і змусив віддати сина!

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Може, вона що дитину надувала?» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на гарному складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, першочасної зарозумілих, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втікла з сином на найману квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почался передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!». Правда, народження другого сина нікого не радіє, він — згадувала жінка.

Це був 1998 рік. Безпробити. Інфляція. Свого життя у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесарева, її мати, яка невзлюбила зятя за п'янки, прислала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою спликувалися, залишай дитину в пологовому будинку. Забери його, щоб вона померла з тобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Рідні чоловіка насадили не менш: «Залишай дитину в пологовому будинку!» Чоловік згодом добив: «У мене немає грошей навіть тобі на яки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — кину».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кефір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семирічного сина Женю. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижити старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинок дитини Лотівоку (Луганська область), де жив трірічний Сергієво, приїхали усинувителі з Америки Джефф і Камілла.

— Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — згадував Георгій Фортуньєв, довірена особа прийомних батьків Сергія. — У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів, байдуже опустивши голову. «Це наш!» — розхвилювався Джефф. «Ти апенений? Він такий милий. Але такий хворий... У нас! — нас вистачить сил його вилікувати?» — засумнілася дружина Камілла. І тут малюк підняв голівку, боляко і з якоюсь відчайдушною надією глянув на Камілла. І вона так заусмілася. І я все зрозумів: ця мила жінка відразу ж прийшла до мене в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.

— Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого», — каже 23-річний Джошуа, з яким я зв'язалася по скайпу. — В Америці, за традицією, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вєчирка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.

Я швидко забув свій дитубудунок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, згадував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно... Зате наші перший сімейний будинок був таким теплим і захисним! Він знаходився в місті Боскобел, штат Вісконсин. Це був великий заміський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з кутком пильових ведмедиків. Ще була величезна їдальня кімната з безліччю іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили позирати, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами.

У батьків була собака породи бігль Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на лівій стороні, і у нас був гарний двор з городом, роїдбачками і безліччю іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, втішалися з сусідками і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилось 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справжнім старшим братом.

«Я б свого ніколи не віддала»

— Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розкувати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — згадує Камілла.

Вона попросила Георгія Фортуньєва розшукати Ларису.

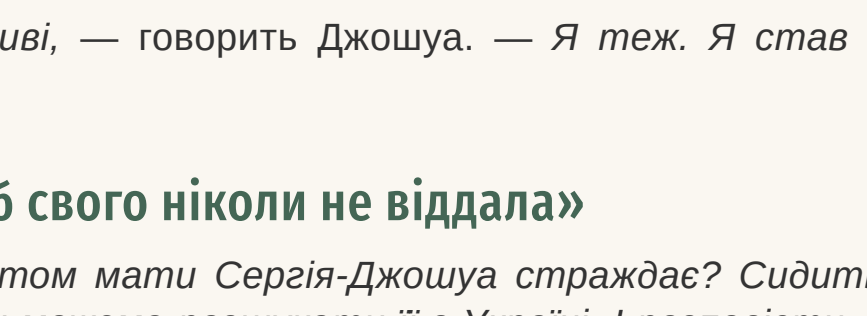
— І я її знайшов. — розповідає Георгій. — Побачив щурі і кілька інфантильних жінку, яка з усіх сил намагалася вижити. Вона змінювала професії, намагачись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Її син пішов у вечірню школу, влаштувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітись, Лариса зрадила.

— Прилетівши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська. — продовжує Джошуа. — Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» і вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа!» Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотозаписи, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, погразили з братом Женюко. Це був особливий день.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справжнім старшим братом.

«Я назинила себе все эти годы, оставив Сергея в роддоме. Но теперь не жалею о своем решении»



Про долю Джошуа і його брата «ФАКТИ» вперше розповіли 4 червня 2008 року

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоїм вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою повагу до твого трагічного рішення. Я сподівалася, що, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть сліпою переживаючи те, що трапилось. Тому що ти стала частиною двох, про яке я так сильно молилася.

Важко описати словами відчуття усинувителки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотіло від радості, що Джошуа мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думаючи про прийняті тобою рішення. Твоя жертва в повній мірі винагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливими багатьох людей. Слідом за нами 13 сімей з нашою мислячкою прийняли рішення усинувити дітей з України. Тринадцять! Як багатьох. Дякую, дякую, дякую!»

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли жаскава зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і щастям для когось. Всевинний так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болі, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусідки, дізнавшись про історію Лариси з газет і телесюжетів, ні-ні, та й колоти докорами: «Як ти могла? За скільки ти продала свого дитину?» «Я б свого ніколи не віддала ... Розірвася, але тямани!»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього шахтаря. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрілися на телепрограмі «Стосується кожного».

Через багато років Джошуа приїхав до Луганська, щоб зустрітись з рідною матір'ю Ларисою і старшим братом Женюко (в центрі довірена особа усинувителів Георгій Фортуня)

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

«Завдяки вам, Петро, у мене з'явилася можливість набутти досвіду батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітись з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...» - написав Джефф. Але, коли Джошуа з прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яний, з розбитим в бічці обличчям. Проплавшись, він так і не наважився зустрітись з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жодного разу і не побачивши.

— Тоді, в Луганську, ми довод розмовляли на платформах, поки не прийшов час сісти в наше авто, — згадує Джошуа. — Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама покляла руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи мою. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При всій політичній напруженості в Україні в той час я задавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її востаннє. Моє серце розривалося...

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.

— Я був вично вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що свої важливі рішення дала мені шанс прийти в Америку і мати батьків, братів і сестер, які у мене є зараз. І в вично вдячний мамі Камілі і татові Джеффу за те, що усинувити мене. І повністю змінили хід мого життя.

І це я радий, що мама Камілла дала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, щаслива, здорова, любляча Криш тощо, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. Я українець. І цим пишаюся. Я займався кросом, лежкою атлетикою, футболом. У 2017 році, коли провів свій перший марафон (24,6 мил) на 3 години 54 хвилини, я вирішив вшанувати Україну і надів спортивну форму України.

Джошуа з Джеффом і Каміллою — прийомними батьками, стали йому по-справжньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?

— Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мами, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любити мене... Це так чудово!

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробити трейдером, щоб оплувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного рудоволосого юнака вільне.

— Я це не заховався, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жинку в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.

Усунувлені брати і сестри з Росії теж دوستять у теллі й любові. Аніме 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу. Джошуа — 18, і він на першому курсі коледжу. Тетяні — 16, вона вчиться в неповній середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Всі діти в сім'ї ростуть в теплі й любові

Папа Джошуа Джефф працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, замовляє медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Камілла вже тридцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А це дитина Ларисини син Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, вважачи, що це допоможе їм з сином вижити, вивірив «еуродивком», з хорошими людськими якостями. Правда, після шквотрип у в'язницю на два роки. «Після в'язниці він залишився один у двокимнатній квартирі, часто ходив туди друзі, які курили «траваж», і сина взяли мало не як власника наркомаманського притону», — розповідала «ФАКТАМ» Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі.

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонер Микола поїхали в Україну, в Іжевськ. На своїх сторінках в соціальних мережах 58-річний Микола писав російські фрейли, ласе Україну і «протівий сектор». І вважав, що радянський журнал «Уроковий» давав переваги ув'язненні про політику США. 53-річна Лариса хвалиться новеньким російським паспортом, фотографується у військовій формі і, співчутливо пасажиром і влітку літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, пише: «Ми всі разом полюблю Сирію!»

Всі спроби дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жені, який підтримував політику української влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідати не хоче...

Раніше «ФАКТИ» розповідали, як склалося доля іншого нашого героя, вшанованя дитбувлинку Діми Божко, який перенів в Україні смертельну хворобу. І був усунувлений подружньою парою з США.

Читайте також: «Дізнаєшся історію цієї дівчинки, плакав навіть суддя»: 10-річна українка збоула сін'ю в США

Читайте нас у Facebook

До змісту сторінки Поділитися Вподобати Вибрати та натиснути CTRL+Enter

Друкована версія Лист редакторів Листкарижиться

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Терезам — «Дайла Меча» та вивантажила з буні-бу територіями — Стрілками — «Тричі Железі» і гонимі у майдану: Таро-прогнози на 15 червня
- Водити — відверті рамки: Колаген — шанс на притримати гороскоп на 14 червня
- Сюжетом — відверті рамки: Колаген — шанс на притримати гороскоп на 14 червня
- Сюжетом — відверті рамки: Колаген — шанс на притримати гороскоп на 14 червня
- Непереможного досі сина чепелю сапу вудував у глибокій новітній колішній бойфренду Мадлен (фото: відкр.)

Новини партнерів

<p>Мова сайту</p> <p>Україна</p> <p>Україна</p> <p>Грць</p> <p>Росія</p>	<p>Світ</p> <p>Україна</p> <p>Сторі</p> <p>Росія</p>	<p>Культура</p> <p>Шоу-бізнес</p> <p>Фітнес</p> <p>Суспільство</p> <p>Стиль життя</p>	<p>Книга рецептів</p> <p>Лідер та зарп</p> <p>Життєві історії</p> <p>25 років погони</p>	<p>Історія суспільності</p> <p>Гороскоп та тенденції</p> <p>Курс валют</p> <p>Залишайте у Факти</p>	<p>Іменинники дня</p> <p>Гороскоп</p> <p>Курс валют</p> <p>Фотофакти</p> <p>Погода</p>
---	--	---	--	---	--